

[Erhard Jakobsen.]

skatter, så siger man, at de vender den tunge ende nedad. Det passer ikke i en lang række tilfælde. Der er i alt fald mange, der har gjort sig umage for at indrette disse afgifter sådan, at det ikke sker, og sker det hist og her, er alle parat til ad anden vej at prøve at afbøde noget af det.

Og så en ting til. Hvor tør nogen i denne situation stikke befolkningen blå i øjnene og bilde den ind, at det er nogle monopol-kapitalister, der skal beskattes, så klares det hele, eller at det er nogle skattesnydere, man skal finde. Herregud, hvorfor ikke erkende, at det er ikke 6.000 mennesker, der snyder i skat, 6.000 velhavere, nej, det er 600.000, der snyder i skat. Det er vistnok sådan, som der står i den hellige skrift, at ånden er redebon, men kødet er skrøbeligt, når det gælder det med at snyde i skat. Der er ikke nogen udvej, men det er naturligvis vidunderligt at se iveren fra den forhenværende finansminister. Jeg har i øvrigt oplevet gang på gang, at finansministre bliver så enormt opfindsomme, når de ikke er finansministre mere; så er det helt utroligt, hvad de kan finde på at lave i en rasende fart. Alt det, de ikke nåede, da de selv var ministre, tror de bestemt kan klares af deres efterfølgere. Al den slags skal vi lade være med at bilde folk ind. Det er det, der gør vælgerne trætte. Vi hører det om og om igen fra skiftende oppositioner.

Perspektiv er der i det, vi er ved at lave her. Perspektivet er for det første lavere indkomstskatter, 10 mia kr. mindre at betale i skat fra 1. januar. Det er nok værd at drage en lanse for; det er nok værd at holde landet fri for et valg, så det kan blive gennemført.

For det andet siger man: all right, så skal der gennemføres en momsforhøjelse. Det sagde jeg jo i forvejen. Forud for valget sagde mit parti: vi kommer ikke uden om momsforhøjelsen. Det gør vi altså heller ikke. Men læg mærke til, at en momsforhøjelse på 5 pct. giver 6 mia kr. på et år, men der regnes kun med 5 mia kr. i skattelettelse. Hvorfor? Fordi den ene milliard kr. naturligvis skal gå til sociale compensationer. Der er da ingen, der drømmer om, at det er folkepensionister og andre, der skal betale, for at man kan få skattelettelse. Nej, skattelettelsen skal selvfølgelig betales af dem, der

der får den. De, der får lavere direkte skat skal til gengæld betale mere i indirekte skat, og det kan afpasses ganske nydeligt, så det ikke vender den tunge ende nedad.

Det tredje er et perspektiv, der endnu mangler i oplægget, men som mit parti agter at føre frem under debatten i morgen — der bliver i alt fald en debat i morgen — spørgsmålet om opsparing. Jeg sagde det ved første behandling, og jeg gentager det, nu vi er ved at være færdige med anden behandling: der er ikke tilstrækkelig incitament til den private opsparing i dette forslag, men det er ikke nogen kritik af forslagene som de ligger, for det er noget, der kan indbygges — vi skal jo ikke nå det hele hverken i aften eller i morgen.

Jeg lyttede med stor interesse til hr. Glistrups tale. Jeg har haft lejlighed til at snakke med hr. Glistrup et par gange i løbet af disse dage her — ja, vi har snakket sammen før, og det har mange syntes var mærkeligt — og jeg mener, hr. Glistrup har fat i en rigtig ting. Jeg mener, at der i dette ting er et flertal af partier, der ved folketingsvalget forpligtede sig til at sikre parcelhusejerne imod S-SF-forligets virkninger. Jeg vil gerne bede finansministeren om i aften at udtale, at han har intet imod, at vi i løbet af i morgen eller i overmorgen — hvor hurtigt det nu kan gøres — gennem skatteudvalgets energiske formand, der bestemt ikke har forsinket nogen ting på det område, i løbet af et par dage gennemfører den parcelhusbeskatning, som hr. Glistrup taler om. Jeg beder finansministeren give udtryk for, om han mener, der er mulighed for at gøre det. Og så synes jeg, vi for at muntre hr. Glistrup lidt op skulle se at få 2½ pct.s afgiften fjernet samtidig. Der er jo lidt penge af dem, som hr. Glistrup leder efter, til at gøre lidt godt også. Jeg synes, vi skal se at få undersøgt disse muligheder, eventuelt gennem det politisk-økonomiske udvalg, i løbet af i morgen. Jeg ved godt, at der er nogen, der tror, at det hele skal ske i aften; det tror jeg ikke på. Jeg kan ikke se, hvad der haster nu. Man behøver ikke at være bange for hamstring, for folk har brugt alle de penge, de har, og har købt det, der er. Vi har tid i morgen, og jeg mener, vi bør undersøge til bunds, om ikke vi kan få noget af det perspektiv frem, som hr. Glistrup syntes der manglede, og